

dette Punkt, hvor der efter min Opfattelse trænges saa overordentligt haardt til en Forbedring, ikke at tale om, at de Folk, som have denne Beskæftigelse at være Kassetømmere, ere overlæssede i en overordentlig Grad, som det jo allerede er fremdraget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Men skønt det kan være slemt nok for de enkelte, det berører, — at have saa lang en Arbejdstid, at de stadig maa være i Bevægelse henved 17 Timer, mener jeg, at der er noget, der er værre, nemlig at Befolkningens Interesse derigennem bliver noget tilsidesat. Det forekommer mig, at naar man læser Anmærkningerne til dette Forlangende fra Overpostmesterens eller Postbestyrelsens Side, kan man ikke underkende de Grunde, der ere fremkomne. Og man kan heller ikke paastaa, at det er nogle enkelte Personers Interesser der tales for, men det er den almindelige Befolknings Interesse, der lider under den nuværende Ordning af Kassetømning.

Efter de Oplysninger, der findes i Anmærkningerne om denne Sag, foregaar der 8 Tømninger daglig. Postvæsenet ønsker 2 til, 1 Tømning Kl. 10 $\frac{1}{2}$ Fm. og 1 Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Eftm. Ved at faa disse 2 Tømninger, ville alle de Ulemper kunne fjernes, som klæbe ved Tømningerne nu. Overpostmesteren beklager sig over, at Kassetømningen ikke staar i Forbindelse med Ombæringen, hvilket jo vil sige, at der foregaar noget, som de korresponderende ikke kunne være tjente med. Der siges ligeledes, at Kassetømningen, som foregaar paa en bestemt Tid om Dagen, ikke staar i Forbindelse med et udenlandsk Posttog. Og jeg vil da nok spørge de Herrer, om de tro at kunne forsvare, at fordi der ikke kan blive Kassetømning nok, skulle de Breve, som ønskes ekspederede til Udlandet, ligge paa Posthuset, indtil næste udenlandske Posttog afgaar. Det forekommer mig at være saadanne Grunde, som Finansudvalget absolut burde tage Hensyn til. Man kan dog ikke være tjent med, fordi man mangler 7 Kassetømmere, at de Breve, man ønsker ekspederede hurtigt, skulle ligge og drive enten i Kasserne eller paa Posthuset, saa at vi ikke kunne faa Brevene ekspederede med den Hurtighed, som er nødvendig, og som de Folk, der afsende Brevene, fornuftigvis ønske. Det er virkelig i det almenes Interesse, at Finansudvalgets Flertal ikke stiller sig herimod, og det burde ikke være saa.

Jeg synes, der er saa talende Grunde for denne Bevilling, at det forbavser mig, at der paa dette lille Punkt skal vises denne efter min Mening usmagelige — som det jo er blevet et Udtryk her i Tinget — Sparsommelighed. Nej, jeg skal ikke komme ind paa at tale med de Herrer om, hvor der kunde spares. Det vide De meget godt selv, at der er andre Steder, hvor der kunde spares betydeligt mere, og hvor det vilde være i det almenes Interesse. Men den Besparelse, der her gøres, er absolut ikke i det almenes Interesse, men imod denne. Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister, som sikkert er godt inde i denne Sag, og sikkert har sin Sympati paa samme Side som jeg, ikke har sat mere ind paa at faa Finansudvalgets Flertal til at gaa ind paa dette Forlangende om de 7 Kassetømmere. Jeg antager, at den højtærede Indenrigsminister har et saa godt Lov og et saa godt Ord over for disse Folk, at han vil se sig i Stand til, naar han vil lægge sin Kraft ind derpaa, at faa det igennem. Nu har ganske sikkert den højtærede Minister lovet, at der skal blive eksperimenteret muligvis med de to Postfunktionærer, der er givet Tilladelse til at faa, og muligvis paa anden Maade, saaledes at de værste Ulemper skulle blive afhjulpne, men det forekommer mig i Virkeligheden, at det er mærkeligt, at der skal saaledes eksperimenteres i en saadan Sag som denne.

Jeg har ikke kunnet tilbageholde min Beklagelse over Finansudvalgsflertallets Holdning og Stilling i denne Sag. Jeg har selv personlig haft nogen Lejlighed til at erfare, at der er noget galt paa dette Omraade. Socialdemokratiet købte for et Par Aar tilbage en Bygning i Nørrefarimagsgade. Vi boede tidligere i Rømersgade, der havde vi en Postekspedition lige over for os, og vi vare for saa vidt godt stillede den Gang, men efter at vi have faaet Bopæl i vort eget Hus i Nørrefarimagsgade 47, er det noget anderledes. Der er i Farimagsgade fra Kommunehospitalet til Jernbanestationen ikke en eneste Postkasse, og det er jo ret uheldigt for en Forretning som vor, at vi skulle gaa om i Sidegaderne med vore undertiden ret store Forsendelser. Jeg har derfor et Par Gange henvendt mig til Overpostmesteren, om det ikke var muligt at faa en Brevkasse i Nærheden af vor Bygning. Og Postmesteren har meget høflig svaret, at han gerne vilde efterkomme dette Forlangende, men han saa sig ikke i Stand dertil,